

د حضرت میکاه نبی کتاب - ماخذ

انبیاء

پېژندگلو

د حضرت میکاه په کتاب کښې د خدای پاک د کردار دوه زبردست اړخونه څرگندېږي یعنې د هغه عدالت او د هغه رحم. مالک خدای غواړي چې د هغه خلق په انصاف، وفاداری او په مینه عمل وکړي. مذهبی رسومات ادا کول دومره اهمیت نه لري څومره چې په خالص زړه سره د خدای پاک عبادت کول اهمیت لري. حضرت میکاه په هغه وخت کښې پېشگويانې وکړې کله چې په یهوداه کښې د یوتام او د هغه پسرې د احاز حکمرانی وه او هم په هغه وخت کښې حضرت یسعیاہ نبی خپل فرائض ادا کول. دا د خوشحالی دور وو، او حضرت میکاه د دولت مندو خلاف آواز اوچت کړو چا به چې په غریبانانو ظلم کولو. او د راتلونکی عدالت په حقله یې خبردارې ورکړو. په دې کتاب کښې دوه حصې دی چې په یوه کښې خبردارې دے او په بله حصه کښې د امید پیغام دے. د راتلونکی وخت په حقله حضرت میکاه نبی دوه پیرې اهمې پېشگويانې وکړې. هغه اوله پېشگوئې دا وکړه چې په راتلونکی وخت کښې به امن قائم شی د هغه ملکونو په مینځ کښې چې په کښې جنگونه وو او یو داسې وخت به راشی چې هغوی به خپلې توري وټکوی او یوې به ورنه جوړې کړی. نو دا د امن شیبې به صرف د هغه خاص ذات په روح او طاقت کښې ممکن وی څوک به چې د بیت لحم په وره ښاریه کښې پیدا کړی. دا پېشگوئې به د بیت لحم په ښاریه کښې د حضرت عیسی په پېداېښت کښې اووه سوه کاله وروستو پوره کېده. د حفظ کولو دپاره ۸:۷ آیت ”اگر که زه په تیاره کښې ناست یم، خو مالک خدای به زما

رڼا وی.

۱) د مالک خُداي پېغام چې د مورثيت ميکاه باندې د يوتام، احاز او حزقياہ د حکومت په دوران کښې نازل شو، چې د يهوداه بادشاهان ؤو. هغه رويا چې هغه د سامريه او يروشلم په حقله وليده. (۲) اے ټولو خلقو تاسو واورئ، اے زمکې او ټولو خلقو چې په دې کښې يئ، غوږ ونيسئ، مالک خُداي پاک دې ستاسو خلاف د خپل مقدس کور نه گواهي ورکړي، (۳) گورئ، مالک خُداي راروان دے، هغه په آسمان کښې خپل تخت پرېږدي او د زمکې اوچت خايونه د پښو لاندې کوي. (۴) غرونه د هغه لاندې ويلي کيږي، او وادي په مينځ شليږي، څنگه چې موم د اور په وړاندې ويلي کيږي، څنگه چې اوبه د اوچت خايونو نه لاندې راځي. (۵) او دا هر څه ولې پېښ شول؟ ځکه د اسرائيل د سرکشي په وجه، او، دا د ټول قوم د گناهونو په وجه وشول. د اسرائيل د سرکشي زمه وار څوک دي؟ سامريه، دا لوي بناړ دے. د يهوداه د بت پرستي خايونه چرته دي؟ په يروشلم کښې، دا لوي بناړ دے. (۶) نو په دې وجه به زه سامريې نه د کنډرو ډېرے جوړ کړم، يو داسې ځاي چې د انگورو بوټي به په کښې کرلے شي. زه به د دې دېوالونو کاني وادي ته وغورزوم او د دې بنيادونه به بنکاره کړم. (۷) د دې ټول بتان به ټوټې ټوټې شي، او د هغې د کنجرتوب ټوله گټه به وسوزولې شي. زه به د هغوي د عبادتخانو ټول بتان تباہ کړم. ځکه چې هغې دا هر څه د خپل کنجرتوب په گټه حاصل کړي دي، اوس به دا هر څه د هغې نه واخستے شي او نورو کنجرو ته به په مزدوري کښې ورکړے شي.

ژړا او ماتم

(۸) په دې وجه به زه ماتم وکړم او د غم مرثيه به ووايم، زه به پښې ابلې پښې او برينډ وگرځم. زه به لکه د گيدر په شان وکونډېږم او لکه د گونگي په شان به چغې ووهم. (۹) نو د هغې زخمونه لا علاجه دي. دا يهوداه ته هم راغلو. دا زما د خلقو نږدې دروازي پورې راوړسېدو، تر دې چې يروشلم ته راوړسېدو. (۱۰) دا په جات کښې دشمن ته مه وايئ، او مه ژاړئ. په بيت عفره کښې په خاورو کښې

ورغړېږئ. (۱۱) بریند او د شرم سره دلته نه تېر شی، تاسو څوک چې په سفیر کښې اوسېږئ. هغوی څوک چې په ضنن کښې اوسېږی هغوی به بهر نه راوځی. بیت ایضل په خپله په غم کښې دے، ستاسو د حفاظت امید ختم شو. (۱۲) هغه څوک چې په ماروت کښې اوسېږی او په مایوسی سره د مدد په طمع دی، ځکه چې د مالک خدای نه افت نازل شوے دے، او د یروشلم دروازې پورې رارسېدلے دے. (۱۳) تاسو څوک چې په لکيس کښې اوسېږئ، په آسونو پسې جنگی گاډی وتړئ. تاسو د صیون لور دپاره د گناه سرچینه وئ، ځکه چې د بنی اسرائیلو جرمونه هم په تاسو کښې موجود و. (۱۴) نو په دې وجه به تاسو موریشت جات ته د خدای په امانی تحفې ورکړئ. د اکزیب ښار به د اسرائیل د بادشاهانو دپاره دوکه ثابته شی. (۱۵) د مریسه اوسېدونکو، زه به یو فتح کوونکے ستاسو خلاف درولېږم. هغه څوک چې د اسرائیل مشران دی، هغه به د عدولام غار ته وتښتی. (۱۶) خپل سرونه په ماتم کښې گنجی کړئ د هغه بچو دپاره چا نه چې تاسو خوشحاله یئ، خپل ځانونه بلکل گنجی کړئ، ځکه چې هغوی به تاسو نه جلاوطن شی.

د انسان بې انصافی او خدای پاک

۲ (۱) افسوس په هغوی باندې څوک چې د بې انصافی منصوبې جوړوی، په هغوی چې په خپلو کتونو کښې د بدو منصوبو خوبونه گوری. د سحر په رڼا کښې هغوی دا پوره کوی ځکه چې د دې کول د دوی په اختیار کښې دی. (۲) چې هغوی د پتو په لالچ کښې راشی نو قبضه یې کړی، او چې د کورونو په لالچ کښې راشی نو دا ونیسی. هغوی د خلقو نه خپل کور په دوکه اخلی، او رسته دار د وراثت نه محروموی. (۳) نو په دې وجه مالک خدای فرمائی چې، زه د دې قوم خلاف د تباھی منصوبه جوړوم، د دې نه به تاسو ځان خلاص نه کړئ. تاسو به نور په غرور کښې نه گرځئ، ځکه چې دا به د افت وخت وی. (۴) په هغه ورځ به

خلق تا پورې خندا کوی، هغوی به تا ته پېغور درکوی د غم په دې مرثیې کبښې،
 ”مونږ مکمل تباہ شو، زما د قوم ملکیت تقسیم شو. مالک زمونږ جائیداد
 اخستې دے او هغه یې غدارانو له ورکړې دے.“ (۵) نو ځکه په تاسو کبښې به
 هیڅوک د مالک خدای په مجلس کبښې نه وی چې زمکه په پچه تقسیم کړی.

د دروغو پېغمبران

(۶) ”پېشگوئی مۀ کوه،“ د خلقو پېغمبران وائی، ”د دې څیزونو په حقله پېشگوئی
 مۀ کوه، شرم به مونږ گېر نه کړی.“ (۷) اے د یعقوب قومه، آیا داسې خبره کول
 په کار دی، آیا د مالک خدای روح غصه دے؟ آیا هغه داسې کارونه کوی؟ آیا
 زما کلام بښه نه دے د هغوی دپاره د چا لارې چې نېغې دی؟ (۸) تر ننه پورې
 زما خلق لکه د دشمن غوندې زما خلاف راپاڅی. تاسو د هغوی د اورو نه قیمتی
 چوغه وباسئ څوک چې په تاسو باور کوی، او لکه د هغه سپرو په شان یې
 بریندېه وئ لکه څوک چې د جنگ نه راوایس شی. (۹) تۀ زما د قوم بښې د خپلو
 بنائسته کورونو نه شړې. تۀ د هغوی د بچو نه د تل دپاره زما نعمتونه اخلې. (۱۰)
 پاڅه دلته نه ځه، ځکه چې دا ستا د آرام ځای نه دے، ځکه چې دا پلایت دے، دا
 تباہ شوے دے، دلته ستا دپاره علاج نشته. (۱۱) که یو دروغژن او دوکه باز
 راشی او وائی، ”زه به تاسو دپاره د میو او د شرابو پېشگوئی وکړم،“ هغه به د دې
 خلقو دپاره بلکل صحیح پېغمبر وی.

د خلاصون وعده کول

(۱۲) زه به یقیناً تاسو ټول راغونډ کړم، اے د یعقوب اولاده، زه به یقیناً د بنی
 اسرائیل ژوندی پاتې شوی خلق رايوځای کړم. زه به هغوی داسې رايوځای کړم
 لکه گېږې چې شپول ته رايوځای کېږی، لکه چې رمې د خپل څرن ځای کبښې
 وی، هغه ځای به د خلقو نه پک وی. (۱۳) څوک چې لاره کولای کړی هغه به د

هغوی نه مخکښې روان وی، هغوی به دروازې ماتې کړې او بهر به وځی. د هغوی بادشاه به د هغوی نه مخکښې روان وی، مالک خدای به د هغوی رهنمائی کوی.

مشران او پېغمبران ورتلے شول

۳ ﴿۱﴾ بیا ما ووئیل، غور شی، اے د یعقوب مشرانو، اے د اسرائیل حکمرانانو. آیا تاسو په انصاف نه پوهېږئ، ﴿۲﴾ تاسو چې د نېکۍ نه نفرت او د بدۍ سره مینه کوئ، څوک چې زما د قوم نه څرمن ویاسی او د هغوی د هپوکو نه غوښه لری کوئ، ﴿۳﴾ تاسو چې زما د قوم غوښې خورئ، د هغوی نه څرمن وکارئ او د هغوی هپوکی ټوټه ټوټه کوئ، څوک چې هغوی لکه د کړی د غوښې په شان ټوکړې کوئ، یا یې لکه د دېگ د غوښې په شان کوئ. ﴿۴﴾ بیا به هغوی مالک خدای ته چغه کړی، خو هغه به هغوی ته جواب ورنه کړی. په هغه وخت کښې به هغه خپل منځ د هغوی نه پټ کړی د هغه بدو عملونو په وجه چې هغوی کړی دی. ﴿۵﴾ مالک خدای دا فرمائی چې، هغه پېغمبران چې څوک زما خلق بې لارې کوی، که څوک په هغوی څه وخورئ نو هغوی د امن اعلان کوی، خو که هغه دا نه شی کولے، نو دوی د هغه خلاف د جنگ کولو تیارے کوی. ﴿۶﴾ نو په دې وجه به په تاسو شپه راشی، چې بغېر د رویا به وی، او تیاره به راشی چې بغېر د پېشگویی به وی. نمر به بنکته شی د پېغمبرانو دپاره، او ورځ به د هغوی دپاره تیاره شی. ﴿۷﴾ رویا کتونکی به وشرمیري او قسمت بشودونکی به بې عزته شی. هغوی ټول به خپل مخونه پټ کړی ځکه چې د خدای پاک د طرف نه ورته جواب نه ملاویږی. ﴿۸﴾ خو زه په خپله د قدرت نه، د مالک خدای د روح نه، او د انصاف او د قوت نه معمور یم، چې یعقوب ته خپل جرمونه، او بنی اسرائیلو ته خپله گناه وښایم. ﴿۹﴾ دې ته غور شی، اے د یعقوب د قوم مشرانو، او د اسرائیل د قوم حکمرانانو، څوک چې انصاف نه نفرت کوئ او هغه هر څه غلطوی چې صحیح وی، ﴿۱۰﴾ څوک چې صیون په قتل عام جوړوی، او یروشلم

په بدعملی جوړوئ. (۱۱) د دې حکمرانان په رشوت اخستو عدالت کوی، د دې امامان په پېسو تعلیم ورکوی، او د دې پېغمبران په پېسو پېشگوئی کوی، او په مالک خدای د باور کولو دعوی کوی خو په حقیقت کښې په هغه باور نه کوی، او داسې وائی چې، ”آیا مالک خدای زمونږ په مینځ کښې نه دے؟ په مونږ به هیڅ افت رانه شی.“ (۱۲) نو ځکه ستاسو په وجه، صیون به لکه د پتی غوندې یوه کرې شی، یروشلم نه به د کنډر یو پېرې جوړ شی، او د خدای پاک د کور په غر به گن ځنگل وشی.

د مالک خدای غر

۴ (۱۳) په آخری ورځو کښې به د مالک خدای د کور غر آباد شی او دا به په ټولو غرونو کښې مشر وی، دا به د غرونو دپاسه اوچت شی، او د پېرو قومونو خلق به ورته راشی. (۱۴) پېر قومونه به راشی او وائی به، ”راځئ چې بره د مالک خدای غر ته لاړ شو، د یعقوب د خدای پاک کور ته. هغه به مونږ ته خپلې طریقې وښائی، نو چې مونږ د هغه په لار روان شو.“ شریعت به صیون نه راوځی، او د خدای پاک کلام به د یروشلم نه راشی. (۱۵) هغه به د پېرو قومونو په مینځ کښې عدالت وکړی، او د لرې او نزدې مضبوطو حکومتونو لانجې به فېصله کړی. هغوی به خپلې توري وټکوی او یوې به ورنه جوړې کړی او د خپلو نېزو نه به د بوټو قینچیانې جوړې کړی. قوم به د قوم خلاف توره نه اوچتوی، او نه به هغوی د جنگ کولو تربیت حاصلوی. (۱۶) هر یو کس به د خپل انگور د بوټی لاندې او د خپلو اینځرو د ونو لاندې کښېنی، او څوک به هم هغوی ونه ویروی. ځکه چې دا مالک خدای رب الافواج فرمائیلی دی. (۱۷) هر یو قوم به د خپلو معبودانو په نوم روان وی، خو مونږ به د مالک خدای د خپل خدای پاک په نوم د تل دپاره روان یو.

د مالک خُدائِ منصوبه

⑥ ”په هغه ورځ،“ مالک خُدائِ فرمائی چې، ”زه به ګوپیان راغونډ کړم، زه به جلاوطن شوی راجمع کړم او هغوی چې ما ورته غم و درد رسولی وو. ⑦ زه به د ماتو ګوپو او د هغوی نه څوک چې جلاوطن کړی شوی دی یوه پله بچ کړم چې یو مضبوط قوم ترې جوړ کړم. زه مالک خُدائِ به په هغوی د هغې ورځ نه واخله د تل دپاره د یروشلم نه حکومت کوم.“ ⑧ او ترڅو چې ته یې، اے د رمې حفاظت کونکيه، اے د صیون لور مضبوطې قلعي، پخوانی حکومت به تا ته بیا ملاو شی، او بادشاهت به بیا یروشلم لور ته ملاو شی. ⑨ ته اوس دومره په چغو ولې ژاړې، آیا ستا بادشاه نشته؟ آیا ستا مشیران مړه شوی دی، درد ته داسې ګېر کړی یې لکه چې بنځه د ماشوم د پیدا کېدو په درد کېږي وی؟ ⑩ اے د صیون لورې، داسې د درد نه چغې او ټوپونه ووهه، لکه چې بنځه د ماشوم پیدا کېدو په وخت وهی، ځکه چې اوس به تاسو خامخا ښار پرېږدئ او په کولواو مېدان کېږي به اوسېږئ. ته به بابل ته لاړه شې، خو ته به هلته بچ کړی شې. هلته به مالک خُدائِ تا د خپلو دشمنانو د لاسونو نه د تاوان په بدله را آزاده کړی. ⑪ نو اوس ډېر قومونه ستا خلاف راغونډ شوی دی. هغوی وائی، ”پرېږدئ چې هغه بې عزته شی، او پرېږده چې زمونږ سترګې په شوق سره صیون ته وګوری.“ ⑫ خو دوی ته د مالک خُدائِ د سوچونو پته نشته، هغوی ته د هغه د منصوبې پته نشته، هغه هغوی درمند ته لکه د ګېډو په شان راغونډوی. ⑬ پاڅه او ملکونه غوږل کړه، اے صیون لورې، ځکه چې زه به تا له د اوسپنې ښکر درکړم، زه به تا ته د پیتلو نوکونه درکړم او ته به ډېر قومونه ټوټه ټوټه کړی. ته به د هغوی هغه مال چې په ظلم زیاتې یې حاصل کړی دے مالک خُدائِ ته وقف کړی او د هغوی دولت به د ټولې دُنیا مالک ته پېش کړی.

⑤ خپل فوج راغونډ کړه، اے د فوجیانو ښاريې، ځکه چې زمونږ خلاف

محاصره شوې ده. هغوی به د اسرائیل مشر په چوکې سره په مخ ووځي.

د بیت لحم نه وعده کړې شوې حکمران

خو ته، اے د بیت لحم افراته، اگر که ته د یهوداه په قبیلو کښې وږه یې، خو تا نه به ما دپاره هغه راشی څوک چې به د اسرائیل سردار وی، د هغه نسب زوړ دے، او د پخوانی زمانې نه راروان دے. نو بنی اسرائیل به تر هغه وخته پورې خپلو دشمنانو ته پرېښودلے شی ترڅو چې د یوې امیدوارې ښځې د ماشوم د پیدا کېدو وخت پوره شی. او چې د هغه نور وروڼه د بنی اسرائیلو سره د اتحاد کولو دپاره راواپس شی. هغه به د خپلو رمو د شپونتوب دپاره ودرېږي د مالک خدای په طاقت سره، د مالک خپل خدای پاک د نوم په رعب سره. او هغوی به په امن سره اوسېږي، نو بیا به د هغه عظمت د دنیا آخری حدونو ته ورسېږي. او هغه به د هغوی سلامتیا سرچینه وی.

خلاصون او سزا

کله چې اسوریان زمونږ په ملک حمله وکړي او زمونږ په پخو دېوالونو راواوړي، زمونږ به د هغوی خلاف د قوم اووۀ مشران، او ورسره اته حکمرانان هم راوچت کړو. هغوی به د توري په زور د اسوریي په ملک، او د نمرود په ملک به د توري په زور حکومت کوي. هغه به مونږ د اسوریانو نه خلاص کړي کله چې هغوی زمونږ په ملک باندې حمله وکړي او زمونږ سرحدونو ته راننوخی. د یعقوب پاتې شوی خلق به د ډېرو قومونو په مینځ کښې لکه د مالک خدای د رالېږلے شوې پرځې یا په وانبو د باران په شان وی، کوم چې د انسان انتظار نه کوي او نه د انسان دپاره ایسارېږي. د یعقوب پاتې شوی به د قومونو په مینځ کښې وی، د ډېرو قومونو په مینځ کښې، لکه چې شیر د ځنگلي ځناورو په مینځ کښې وی، یا لکه چې ځوان شیر د گډو د رمو په مینځ کښې وی، چې دے

روان وی نو په پنجه وهل کوی او ماتول کوی، او هیڅ څوک ترې نه ځان نه شی بچ کولې. (۹) تاسو به په کامیابی سره په خپلو دشمنانو بریالی شئ، او ټول دشمنان به مو تباہ شی. (۱۰) ”په هغه ورځ،“ مالک خدای فرمائی، ”زه به ستاسو آسونه تباہ کړم ستاسو په مینځ کښې او ستاسو جنگی گاډی به ختمې کړم. (۱۱) زه به ستاسو د ملک ښارونه تباہ کړم او ستاسو ټولې مضبوطې قلعه گانې به راوغورزوم. (۱۲) زه به ستا جادوگر تباہ کړم او ستاسو په مینځ کښې به فالگر نور نه وی. (۱۳) زه به ستاسو تراشلې شوی بُتان او مقدس کانی ستاسو مینځ نه تباہ کړم، تاسو به نور د خپل لاس جوړ شوی څیزونو ته سجده نه کوی. (۱۴) زه به ستاسو د مینځ نه د اشیرې بُت ستنې راوکاږم او ستاسو ښارونه به تباہ کړم. (۱۵) زه به انتقام واخلم په غصه او قهر کښې د هغه قومونو نه چې زما حکم یې نه دے منلے.“

د خدای پاک مقدمه د بنی اسرائیلو خلاف

۶ (۱) هغې ته غوږ شئ څه چې مالک خدای فرمائی، ودرېږه، خپله مقدمه د غرونو د وړاندې بیان کړه، پرېږده چې غرونه واورې چې ته څه وائی. (۲) واورئ، اے غرونو، د مالک خدای الزام، تاسو غوږ ونیسئ. غوږ شئ، اے د زمکې ابدی بنیادونو. ځکه چې مالک خدای د خپلو خلقو خلاف مقدمه کړې ده، هغه د بنی اسرائیلو خلاف جرم لگوی. (۳) ”زما خلقو، ما تاسو سره څه کړی دی؟ ما په تاسو څه بوج اچولے دے؟ ما له جواب راکړئ. (۴) ما تاسو د مصر نه بهر راوویستئ، او ما تاسو د غلامی د ملک نه آزاد کړئ. ما موسی سره د هارون او مریم درولېږل چې ستاسو لارښودنه وکړی. (۵) اے زما خلقو، هغه وخت رایاد کړئ چې بلق د موآب بادشاه تاسو ته د نقصان رسولو کوشش کولو او بعور د بلعام زوی څه جواب ورکړو. رایاد کړئ خپل سفر د شطیم نه تر جلجال پورې، نو تاسو ته به د مالک خدای د صداقت کارونه معلوم شی.“ (۶)

”زه د هغه سره د مالک خدای د وړاندې راشم او د لوی خدای پاک په وړاندې سجده وکړم؟ آیا زه د هغه په وړاندې د یو کلن سخو د سوزېدونکو قربانو سره راشم؟ (۷) آیا مالک خدای به په زرگونو گدوانو، او د زیتونو د تېلو په زرگونو نېرونو خوشحاله شی؟ آیا زه خپل وپومبې پیدا شوې ماشوم د خپلو گناهونو دپاره پېش کړم، او د خپل بدن مېوه د خپل روح د گناهونو دپاره؟“ (۸) هغه تاسو ته وویل، اې انسانه، چې بېبگړه هغه ته وائی، او مالک خدای درنه هغه غواړی، یعنې چې انصاف کوئ او د رحم سره مینه کوئ او د خپل مالک خدای سره په عاجزی سره تلل کوئ.

د بنی اسرائیل گناه او سزا

(۹) غور شی، مالک خدای بناړ ته آواز کوی. او ستا د نوم نه یرېدل حکمت دے. ”په هغه چوکه غور وکړئ او په هغه هم چا چې مقرر کړې ده. (۱۰) آیا زه د بدعمله په کور کښې په بدعملی سره گټلې شوې خزاني هېرې کړم، او هغه کم ناپ تول چې پرې لعنت شوې دے؟ (۱۱) آیا زه هغه سرې بې سزا پرېردم هغه چې په تول کښې بې ایمانی کوی، او ورسره د غلط وزن تیلی وی؟ (۱۲) د هغې مالداره خلق ظالمان دی، د هغې خلق دروغژن دی او د هغوی ژبې د دوکې خبرې کوی. (۱۳) نو بیا ستاسو د گناهونو په وجه ما ستاسو تباہ کول، او وړانول شروع کړل. (۱۴) تاسو به خوراک وکړئ، خو ماره به نه شی، او ستاسو خپټه به اوس هم تشه وی. تاسو به خیزونه جمع کړئ خو هغه به بچ نه کړئ، هکله چې تاسو هغه جمع کوئ هغه به زه په توره ووهم. (۱۵) تاسو به غله وکړئ، خو فصل به ونه رېبې، تاسو به د زیتونو نه تېل وباسئ خو دا به خپل خان دپاره استعمال نه کړئ، تاسو به انگورو نه مے وباسئ، خو مے به ونه څښئ. (۱۶) تاسو د عمری بادشاه خراب قانون او د اخیاب د قوم ټول خراب رسمونه اختیار کړی دی. نو په دې وجه به زه تاسو بلکل تباہ و برباد کړم او نورو خلقو ته به مو د عبرت یو مثال وگرځوم. څوک هم چې تاسو گوری ستاسو نه به کرکه کوی او د رپورې به

مسخرې کوی.“

د بنی اسرائیلو بدبختی

۷ زه څومره بدبخته یم، زه د هغه مېوه راټولونکی په شان یم چې د فصل د راټولولو نه وروستو د خوړلو دپاره هیڅ څیز پیدا نه کړی. نه د انگورو یوه غنچه د انگورو په باغ کېښې او نه د اینځر یو تازه دانه چې خپله لوربه ورباندې ماته کړی. ۲ مؤمنان د دنیا نه ختم کړې شول، یو نېک هم پاتې نه شو. ټول انسانان په دې انتظار کېښې دی چې وینه توی کړی، هر یو خپل ورور په جال کېښې راگېروی. ۳ د هغوی دواړه لاسونه په غلطو کارونو کېښې تکره دی، حکمرانان تحفې غواړی، قاضیان رشوت قبلوی، زورور هغه حکم کوی چې څه یې خوښ وی. دوی ټول یو ځای سازشونه کوی. ۴ د هغوی د ټولو نه ښه هم لکه د ازغن بوتی په شان دی، د هغوی پېر نېکان د ازغن بوتیو د پېری نه هم خراب دی. خو ستاسو د فېصلې ورغ راغلي ده، ستاسو د سزا او وارخطایي وخت رارسېدلې دی. ۵ په خپل گاونډی باور مه کوه، مه په خپل دوست اعتبار کوه. تر دې چې څوک ستا په غېر کېښې اوده کېږی هغې سره هم په خپلو خبرو کولو کېښې خیال کوه. ۶ ځکه چې نن سبا زوی د پلار بې احترامی کوی، او لور د خپلې مور خلاف راپاڅی، انرور د خپلې خواښې مخالفت کوی. او د سړی دشمنان به د هغه د خپل کور خلق وی. ۷ خو زه به د مالک خدای په امداد نظر ساتم، زه د خپل خلاصونکی خدای پاک انتظار کوم، زما خدای پاک به زما واورې.

بنی اسرائیل به راوچت شی

۸ ما ته په حسرت سره مه گوره، زما دشمنه، اگر که زه غورزېدلې یم، زه به بیا راوچت شم. اگر که زه په تیاره کېښې ناست یم، خو مالک خدای به زما ریا وی. ۹ ځکه چې ما د هغه خلاف گناه کړې ده، نو زه به د مالک خدای قهر

وزغمم، ترڅو چې هغه زما د مقدمې وکالت وکړي او زما حق قائم کړي. هغه به ما بهر رڼا ته راوړي، زه به د هغه صداقت وگورم. (۱۰) بيا زما دشمنان به دا وگوري او دوى به وشرميري، هغه چا چې ما ته ووئيل چې، ”مالک خدائ ستا خدائ پاک چرته دى؟“ زما سترگې به د هغې بربادې وگوري، اوس به هغه داسې د پښو لاندې شى لکه په کوڅو کښې چې خټې وى. (۱۱) ستا د دېوالونو جوړولو دپاره ورغ به راشي، په هغه ورغ به ستا سرحدونه لوى شى. (۱۲) د دېرو ځايونو نه به خلق ستا د عزت کولو دپاره راشي د اسور نه واخله د مصر ښارونو پورې، او د مصر نه واخله د فرات سيند پورې، او د لري سمندرونو او غرونو پورې. (۱۳) زمکه به د اوسېدونکو په وجه او د هغوى د بدو عملونو په نتيجه کښې د خلقو نه شاړه شى.

دُعا او شکر گزارى

(۱۴) اے مالک، د خپلو خلقو شپونتوب په خپلې لښتې سره وکړه، په خپله برخه رمې څوک چې د زرخيزه زمکې په مينځ کښې په ځنگل کښې اوسيري، هغوى پربرده چې لکه د پخوا په شان په بسن او جلعاد کښې وڅريري. (۱۵) بيا مالک خدائ فرمائى چې، ”د هغه ورځو په شان کله چې تاسو د مصر نه راووتلى، زه به هغوى ته خپلې معجزې وښاييم.“ (۱۶) قومونه به وگوري او حيران به شى، هغوى به د خپل ټول زور نه محروم شى. هغوى به گوته په خوله ودريري او هغوى به هيڅ نه اوري. (۱۷) هغوى به لکه د مار خاوره وخورى، لکه د هغه مخلوق چې په زمکه په سينه ښويږي. هغوى به په رېږدو بهر د خپل غارونو نه راوځي، هغوى به د يرې نه مالک خدائ زمونږ خدائ پاک ته راوگرځي او تا نه به یريری. (۱۸) ستا په شان خدائ څوک دى چې په خپلو غوره شوو کښې د بچ شوو خلقو جرمونه معاف کړي او د هغوى گناهونه نظر انداز کوي؟ ستا غصه د همپشه دپاره نه وى، خو ته په رحم ښودلو خوشحاليږي. (۱۹) ته به بيا په مونږ باندې مهربانه شې، ته به زمونږ گناهونه د پښو لاندې کړي او زمونږ ټولې بې انصافۍ به د سمندر بېخ ته

و غورزوې. (٢٠) او د يعقوب اولاد ته به ته خپل رحم وښائي، ته به د ابراهيم اولاد ته رښتونې يې، څنگه چې تا په تېر وخت کېنې زمونږ پلار نيکه سره وعده کړې ده.